

A cincea toamnă

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Pășim cu dreptul în a cincea toamnă
Ce ne așteaptă cu un rod bogat,
Cu fantezii desculțe și ne-ndeamnă
Să ne iubim frenetic. De păcat

Să nu ne temem nici măcar o clipă,
Că nu există-n cer vreun fruct oprit,
Păcat e doar când vrei să faci risipă
De fructul copt pe care l-ai dorit

Un anotimp întreg cu disperare.
Azi strugurii sunt copti și pe-nserat
Vor buzelor să fie alinare
Așa cum vara-ntreagă au jurat.

- A cincea toamnă-și dezvelește sânii
Pe care-au picurat arome dulci,
Rotunzii nuri sub trecerile mâinii
Se înroșesc. Vezi, tu, s-au scris porunci

Să poată fi-ncălcate. Cine spune
Că în oglinda timpului închiși
Vom căuta un fel de-a ne supune,
Când vom gusta din merii interziși?

Nu șarpele-i de vină că ispita
Ne intră-n sânge-n chip nelegiuit,
Ci toamna care cu nemiluita
Revarsă-n trup parfumul ei vrăjit.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif